

Arrest

nr. 55 117 van 28 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CAMERLYNCK, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing in hoofde van eerste verzoekende partij, de heer V.G., luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Armeens staatsburger te zijn en van Armeense origine te zijn. Op 16 november 2009 heeft u uw land van herkomst verlaten en op 17 november 2009 heeft u in België asiel aangevraagd. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw echtgenote, Annahit (P.) (O.V. 6.528.837), werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt.

U bent in het bezit van uw geboorteakte en uw militair boekje.

B. Motivering

U verklaarde dat alle redenen voor uw asielaanvraag gelinkt zijn aan de problemen van uw vrouw, Annahit (P.) (O.V. 6.528.837) (CGVS 2 (24.08.2010), p. 6). U verklaarde zelf geen problemen

te hebben (CGVS 1 (19.07.2010), p.11). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw vrouw, Annahit (P.) (O.V. 6.528.837) de beslissing is genomen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw echtgenote werd als volgt gemotiveerd:

"Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat u uw vluchtroute niet aannemelijk heeft kunnen maken. Op 16 november 2009 bent u samen met uw echtgenoot, uw dochter en uw zus van Erevan naar Parijs gevlogen onder begeleiding van een passeur (CGVS 1 (19.07.2010), p. 12 & CGVS 2 (24.08.2010), p.17). U verklaart gereisd te hebben met een vals paspoort dat u niet in uw handen heeft gehad (CGVS 1, p. 10). Voor dit vals paspoort heeft u foto's moeten afgeven, maar van de gegevens die erin stonden, weet u niets (CGVS 1, p. 10-11). Er zijn geen afspraken gemaakt met de passeur in geval van controle (CGVS 1, p. 13). Bij de aankomst in Parijs heeft u geen enkele controle gehad (CGVS 1, p. 13). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaars/passeurs, is het onwaarschijnlijk dat uw passeur met zijn klant geen afspraken heeft gemaakt wat er gezegd diende te worden in geval van controle en dat hij zijn klant niet op de hoogte heeft gebracht van het soort documenten dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Deze vaststellingen leiden er dan ook toe geen geloof te hechten aan de door u gedane verklaringen aangaande de uw inreis met valse documenten in de Europese Unie. Deze vaststellingen doen alvast afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

In het bijzonder zijn deze vaststellingen zwaarwichtig omdat zij het vermoeden scheppen dat u een internationaal paspoort verborgen houdt voor de Belgische asielinstanties. Bevestiging van dit vermoeden wordt gevonden in de vaststelling dat u er niet in slaagt aannemelijk te maken waarom uw dochter (R.G.) (O.V. 6.529.032) (CGVS dochter, p. 6-7) en uw zus Anna (P.) (O.V. 6.529.028) (CGVS zus, p. 6-7), die beiden verklaarden dat hun paspoorten nog thuis in Armenië lagen, niet in staat bleken deze paspoorten aan de Belgische asieldiensten te doen geworden, ondanks het expliciet verzoek hiertoe van het Commissariaat-generaal. In hun eerste asielgehoor hadden uw dochter (CGVS dochter, p. 7 & 16) alsook uw zus (CGVS zus, p. 7 & 15) zich nog bereid verklaard te zullen proberen hun paspoorten te bezorgen aan het Commissariaat-generaal. Tijdens uw tweede gehoor door het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat deze paspoorten niet kunnen opgestuurd worden omdat een vriend van u bang is om naar uw appartement terug te gaan, en dit aangezien de buurman tegen uw vriend had gezegd dat u er nog altijd werd gezocht (CGVS 2, p. 2). Deze poging tot uitleg overtuigt niet. Immers is het opvallend dat diezelfde vriend in uw appartement de convocaties heeft opgehaald die later is toegestuurd naar het Commissariaat-generaal en die is toegevoegd aan het administratief dossier (CGVS 2, p. 2). Welnu, de verzending per fax van deze convocaties is gebeurd daags na het eerste asielgehoor door het Commissariaat-generaal van uw dochter (R.) en van uw zus Anna (P.), asielgehoor waarin zij zich bereid hadden verklaard een poging te ondernemen om hun paspoorten van thuis te laten overbrengen naar België. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u de Armeense paspoorten van uw reisgenoten en u bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig ondermijnd.

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat u de door u verklaarde vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft kunnen maken. U verklaart dat u beschuldigd wordt van het slaan van een politieagent op het Operaplein op 1 maart 2008 (CGVS 1, p. 5 & CGVS 2, p. 10-11). Ter staving van deze verklaring legt u een document voor dat u gekregen heeft van uw advocaat in Armenië (CGVS 1, p. 7 & CGVS 2, p. 16). Er dient echter opgemerkt te worden dat u onaannemelijk weinig weet over de inhoud van het betreffende document en over het tijdstip waarop u het document ontvangen heeft. U verklaart immers dat dit document stelt dat u wordt gezocht en op de vlucht bent sinds de gebeurtenissen van 1 maart 2008 (CGVS 2, p. 16). Eerst verklaart u dat het document stelt dat u door de politie gezocht wordt omdat u een politieman heeft geslagen (CGVS 2, p. 16). Even later verklaart u dat dit niet op het betreffende document staat (CGVS 2, p. 16). Uit de vertaling van het document blijkt echter dat nergens hierin vermeld wordt dat u op de vlucht bent, of dat u een politieagent geeft geslagen. U weet niet of er in het document een bepaald wetsartikel wordt genoemd waarvoor u vervolgd wordt (CGVS 2, p. 16). Nochtans blijkt uit de vertaling van het document dat er een strafzaak tegen u is ingesteld op basis van artikel 301 (CGVS, p. 17). Daarbij dient het opvallend te worden genoemd dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij

het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat het genoemde wetsartikel 301 van het Armeens strafwetboek niet eens handelt over het slaan van een politieagent. Redelijkerwijze kan er van een asielzoeker verwacht worden dat hij de inhoud kent van documenten die hij aanvoert als bewijs voor zijn problemen. Vervolgens, u weet eveneens niet van welke instantie uw advocaat dit document heeft gekregen (CGVS 2, p. 17). U herinnert zich niet wanneer u dit document van uw advocaat heeft gekregen en weet niet of u dit document gekregen heeft tijdens 1 van zijn bezoeken in het vakantiehuis in Hovtashat of in jullie huis in Erevan (CGVS 2, p. 16). Bovendien dient opgemerkt te worden dat het document stelt dat u aanwezig was op de betogingen van 1 en 2 maart 2008 tegen de resultaten van de presidentsverkiezingen (CGVS 2, p. 17). U verklaart echter dat u na 1 maart 2008 enkel nog tweemaal betoogd heeft op Matenadaran ongeveer 1 maand voor uw vertrek midden november 2008 (CGVS 2, p. 6 & 9). Deze vaststellingen brengen de geloofwaardigheid betreffende de authenticiteit van het betreffende document en de geloofwaardigheid van uw asielverklaringen in het gedrang.

Bovendien dient gewezen te worden op een ernstige tegenstrijdigheid die werd vastgesteld in uw verklaringen, de verklaringen van uw man (V.G.) (O.V. 6.528.837), van uw dochter (R.G.) (O.V. 6.529.032) en van uw zus (Anna P.) (O.V. 6.529.028) omtrent de laatste ontmoeting met uw advocaat in Armenië. Meer bepaald verklaarde u dienaangaande dat jullie uw advocaat hebben gevraagd naar het vakantiehuis in Hovtashat te komen waar u een tiental dagen voor uw vertrek naar België verbleef (CGVS 1, p. 12; CGVS 2, p. 14). Ook uw dochter (R.G.) (O.V. 6.529.032) (CGVS dochter, p. 8 & 14) en uw zus Anna (P.) (O.V. 6.529.028) (CGVS zus, p. 8) verklaarden dat u en (V.) in het vakantiehuis bezoek hebben gehad van een advocaat. In tegenstelling tot bovenstaande verklaringen van u, uw zus en uw dochter, stelde uw man tijdens zijn eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal echter tweemaal dat het laatste contact met de advocaat plaatsvond in uw huis, op het adres Arshakunyants 44/1 appartement 9, te Erevan (CGVS 1 man, p. 6). Deze tegenstrijdigheid kan onmogelijk aan een misverstand worden toegeschreven. Immers verklaarde zowel u (CGVS 2, p. 14) als uw dochter (CGVS, p. 8 & 14) als ook uw zus (CGVS, p. 8) dat uw man bij voornoemd gesprek met de advocaat in Hovtashat aanwezig was of tenminste de advocaat heeft begroet. De vastgestelde tegenstrijdigheid is dan ook manifest. Zij is ook zwaarwichtig gezien het belang van dit gesprek met de advocaat. U gaf zelf aan dat op basis van dit gesprek de beslissing werd genomen dat u het land diende te ontvluchten (CGVS 1, p. 12). Weliswaar verklaarde uw man in zijn tweede asielgehoor dat u hem er intussen aan herinnerd heeft dat de advocaat in Hovtashat is geweest (CGVS 2 man (24.08.2010), p. 4). Deze verklaring vermag echter niet bovenstaande tegenstrijdigheid te verklaren of te weerleggen. Het kan niet aannemelijk worden genoemd dat een dermate belangrijk gesprek, waarop de ingrijpende beslissing om het land te ontvluchten is gebaseerd, verkeerd zou worden gesitueerd in tijd en plaats, zeker gezien uit uw verklaringen blijkt dat uw man wel degelijk enige communicatie heeft gehad met deze advocaat tijdens of na dit laatste gesprek. De bovengenoemde tegenstrijdigheid ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat u zeer weinig weet over de huidige locatie van de twee andere convocaties die u heeft ontvangen en die u het Commissariaat-generaal niet heeft bezorgd. Van de twee convocaties die u na eind maart 2008 ontvangen zou hebben, verklaart u dat u niet weet of u ze heeft bijgehouden en dat ze misschien nog thuis liggen (CGVS 1, p. 11 & CGVS 2, p. 10). Op de vraag waarom u de convocatie van maart 2008 wel heeft bijgehouden, antwoordt u dat het misschien bij de papieren lag, dat u geen bewaarplaats had en dat er misschien 1 thuis ligt (CGVS 2, p. 10). Deze verklaringen zijn vaag en niet afdoende. Dat u een dermate gebrek aan onduidelijkheid heeft aangaande verdere bewijsstukken van de door u luidens uw verklaringen gevreesde vervolging, is niet aannemelijk.

Voor zover u vreest dat u vervolgd wordt omwille van uw aanwezigheid op de betogingen in Erevan naar aanleiding van de uitslag van de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008 dient het volgende opgemerkt te worden. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat, in het kader van de presidentsverkiezingen van 2008, er tijdens de kiescampagne druk werd uitgeoefend op opposanten en dat er sporadisch arrestaties waren, maar dat de campagne door de band rustig verliep; dat er op de kiesdag meldingen waren van intimidatie en zelfs geweld ten aanzien van vertrouwenspersonen van de oppositie; dat bij de daaropvolgende evenementen van maart 2008 hardhandig werd opgetreden tegen manifestanten en dat tegen een aantal personen een rechtszaak werd aangespannen. Er hebben zich in deze periode dus ernstige feiten die vervolging kunnen uitmaken, voorgedaan. In tussentijd is de situatie echter geëvolueerd. Afgezien van de twee gezochte personen die in de informatie worden vermeld, zijn alle personen die de autoriteiten willen vervolgen in het kader van deze evenementen reeds gearresteerd. Voor personen met uw profiel, met name een sympathisant van Levon Ter-Petrossian die deelgenomen heeft aan de betogingen in Erevan naar aanleiding van de uitslagen van de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008, blijkt uit de informatie dat ze wel druk kunnen ervaren

vanwege de autoriteiten, maar dat er actueel geen gegronde vrees voor vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Bovenstaande vastellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u aangebrachte documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw geboorteakte, uw rijbewijs, uw toegangkaart tot de bank, een kopie van uw geboorteakte, een kaart voor gratis openbaar vervoer, de overlijdensakte van uw eerste man, een document dat u bepaalde korting geeft omwille van de dood van uw eerste man, de overlijdensakten van uw vader en moeder en de rijbewijzen van uw dochter en zus bevatten louter persoonsgegevens en kunnen aldus deze conclusie niet wijzigen. De oproepingsbrief van de politie bewijst dat u opgeroepen werd op 21 maart 2008 om zich op 25 maart 2008 aan te melden bij de politie. Het document bevat geen verdere informatie aangaande de reden waarom of de hoedanigheid waarin u werd opgeroepen. Bijgevolg vermag dit document niets van bovenstaande vaststellingen te weerleggen. Het document dat u van de advocaat in Armenië gekregen heeft, werd hierboven reeds besproken."

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (uw geboorteakte en uw militair boekje) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen beïnvloeden. Uw geboorteakte en uw militair boekje bevatten immers louter persoonsgegevens en kunnen aldus deze conclusie niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing in hoofde van tweede verzoekende partij, mevrouw Anahit P., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U verklaarde omwille van de volgende redenen uw land van herkomst te hebben verlaten. U bent sympathisant van Levon Ter-Petrossian (een politicus, een oppositielid) van de HHSh (Hayots Hamazgain Sharzhum). U nam deel aan de protestacties in Erevan naar aanleiding van de uitslag van de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008. De nacht van 28 februari op 1 maart 2008 bleef u er in een tent overnachten op het Operaplein. In de vroege ochtend van 1 maart 2008 werd u geslagen toen het tentenkamp op het Operaplein ontruimd werd. Op 1 maart ging u naar de politie. Daar kreeg u te horen dat ze nu niets konden doen en dat u terug zal worden opgeroepen. Op 21 maart 2008 kreeg u een convocatie om zich op 25 maart 2008 op het politiebureau aan te melden. U bent ingegaan op deze convocatie. Op 25 maart 2008 toonde de politie u een foto van een geslagen politieagent die u samen met andere vrouwen zou hebben geslagen. De paspoorten van u en uw man zijn die dag door de politie ingehouden. Daarna kwam de wijkagent geregeld langs en u denkt dat u nog twee convocaties heeft ontvangen. Meer bepaald heeft u een convocatie ontvangen in april-mei 2008 en de andere heeft u in 2009 ontvangen. Na de terugkeer van Kachatur Sukiasyan (een voormalig parlamentslid en zakenman) in september kreeg u een convocatie om zich aan te bieden bij de politie. Toen u dit deed, wou de politie dat u documenten ondertekende die stellen dat een vracht onverkoopbare sigaretten wel verkocht zijn geweest. Indien u deze documenten zou ondertekenen, zou men de zaak tegen u in verband met de geslagen politieagent laten vallen. U kreeg een week tot 10 dagen bedenktijd. Misschien 1 week na deze oproeping bij de politie bent u gevlucht omdat de bedenktijd ten einde liep en omdat u dacht dat ze u gingen arresteren. Een tiental dagen vooraleer u naar België vertrok, gingen u, uw man (V.G.) (O.V. 6.528.837), uw dochter (R.G.) (O.V. 6.529.032) en uw zus Anna (P.) (O.V. 6.529.028) naar een vakantiehuis in Hovtashat van een vriend van uw man. Op 16 november 2009 hebben u en uw familie in de internationale luchthaven Zvartnots in Erevan het vliegtuig genomen naar Parijs. Op 17 november 2009 heeft u uw asielaanvraag ingediend bij de Belgische autoriteiten. U vreest arrestatie in Armenië. U vreest dat ze u kunnen vervolgen voor de zaak in verband met de geslagen politieagent op 1 maart 2008 en voor het weigeren van het vervalsen van de documenten.

U bent in het bezit van uw geboorteakte, uw rijbewijs, uw toegangkaart van de bank, een kopie van uw geboorteakte, een kaart voor gratis openbaar vervoer, de overlijdensakte van uw eerste man, een document dat u bepaalde korting geeft omwille van de dood van uw eerste man, de overlijdensakte van uw vader, de overlijdensakte van uw moeder, een document van de politie dat u beschuldigt, de rijbewijzen van uw dochter (R.G.) (O.V. 6.529.032) en uw zus Anna (P.) (O.V. 6.529.028) en een oproepingsbrief van de politie.

B. Motivering

Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat u uw vluchtroute niet aannemelijk heeft kunnen maken. Op 16 november 2009 bent u samen met uw echtgenoot, uw dochter en uw zus van Erevan naar Parijs gevlogen onder begeleiding van een passeur (CGVS 1 (19.07.2010), p. 12 & CGVS 2 (24.08.2010), p.17). U verklaart gereisd te hebben met een vals paspoort dat u niet in uw handen heeft gehad (CGVS 1, p. 10). Voor dit vals paspoort heeft u foto's moeten afgeven, maar van de gegevens die erin stonden, weet u niets (CGVS 1, p. 10-11). Er zijn geen afspraken gemaakt met de passeur in geval van controle (CGVS 1, p. 13). Bij de aankomst in Parijs heeft u geen enkele controle gehad (CGVS 1, p. 13). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaars/passeurs, is het onwaarschijnlijk dat uw passeur met zijn klant geen afspraken heeft gemaakt wat er gezegd diende te worden in geval van controle en dat hij zijn klant niet op de hoogte heeft gebracht van het soort documenten dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Deze vaststellingen leiden er dan ook toe geen geloof te hechten aan de door u gedane verklaringen aangaande de uw inreis met valse documenten in de Europese Unie. Deze vaststellingen doen alvast afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

In het bijzonder zijn deze vaststellingen zwaarwichtig omdat zij het vermoeden scheppen dat u een internationaal paspoort verborgen houdt voor de Belgische asielinstanties. Bevestiging van dit vermoeden wordt gevonden in de vaststelling dat u er niet in slaagt aannemelijk te maken waarom uw dochter (R.G.) (O.V. 6.529.032) (CGVS dochter, p. 6-7) en uw zus Anna (P.) (O.V. 6.529.028) (CGVS zus, p. 6-7), die beiden verklaarden dat hun paspoorten nog thuis in Armenië lagen, niet in staat bleken deze paspoorten aan de Belgische asieldiensten te doen geworden, ondanks het expliciet verzoek hiertoe van het Commissariaat-generaal. In hun eerste asielgehoor hadden uw dochter (CGVS dochter, p. 7 & 16) alsook uw zus (CGVS zus, p. 7 & 15) zich nog bereid verklaard te zullen proberen hun paspoorten te bezorgen aan het Commissariaat-generaal. Tijdens uw tweede gehoor door het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat deze paspoorten niet kunnen opgestuurd worden omdat een vriend van u bang is om naar uw appartement terug te gaan, en dit aangezien de buurman tegen uw vriend had gezegd dat u er nog altijd werd gezocht (CGVS 2, p. 2). Deze poging tot uitleg overtuigt niet. Immers is het opvallend dat diezelfde vriend in uw appartement de convocaties heeft opgehaald die later is toegestuurd naar het Commissariaat-generaal en die is toegevoegd aan het administratief dossier (CGVS 2, p. 2). Welnu, de verzending per fax van deze convocaties is gebeurd daags na het eerste asielgehoor door het Commissariaat-generaal van uw dochter (R.) en van uw zus Anna (P.), asielgehoor waarin zij zich bereid hadden verklaard een poging te ondernemen om hun paspoorten van thuis te laten overbrengen naar België. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u de Armeense paspoorten van uw reisgenoten en u bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig ondermijnd.

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat u de door u verklaarde vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft kunnen maken. U verklaart dat u beschuldigd wordt van het slaan van een politieagent op het Operaplein op 1 maart 2008 (CGVS 1, p. 5 & CGVS 2, p. 10-11). Ter staving van deze verklaring legt u een document voor dat u gekregen heeft van uw advocaat in Armenië (CGVS 1, p. 7 & CGVS 2, p. 16). Er dient echter opgemerkt te worden dat u onaannemelijk weinig weet over de inhoud van het betreffende document en over het tijdstip waarop u het document ontvangen heeft. U verklaart immers dat dit document stelt dat u wordt gezocht en op de vlucht bent sinds de gebeurtenissen van 1 maart 2008 (CGVS 2, p. 16). Eerst verklaart u dat het document stelt dat u door de politie gezocht wordt omdat u een politieman heeft geslagen (CGVS 2, p. 16). Even later verklaart u dat dit niet op het betreffende document staat (CGVS 2, p. 16). Uit de vertaling van het document blijkt echter dat nergens hierin vermeld wordt dat u op de vlucht bent, of dat u een politieagent heeft geslagen. U weet niet of er in het document een bepaald wetsartikel wordt genoemd waarvoor u vervolgd wordt (CGVS 2, p. 16). Nochtans blijkt uit de vertaling van het document dat er een strafzaak tegen u is ingesteld op basis van artikel 301 (CGVS, p. 17). Daarbij dient het opvallend te worden genoemd dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat het genoemde wetsartikel 301 van het Armeense strafwetboek niet eens handelt over het slaan van een politieagent. Redelijkerwijze kan er van een asielzoeker verwacht worden dat hij de inhoud kent van documenten die hij aanvoert als bewijs voor zijn problemen. Vervolgens, u weet eveneens niet van welke instantie uw advocaat dit document heeft gekregen (CGVS 2, p. 17). U herinnert zich niet wanneer u dit document van uw advocaat heeft gekregen en weet niet of u dit document gekregen heeft tijdens 1 van zijn bezoeken in het vakantiehuis in Hovtashat of in jullie huis in Erevan (CGVS 2, p. 16). Bovendien dient opgemerkt te worden dat het

document stelt dat u aanwezig was op de betogingen van 1 en 2 maart 2008 tegen de resultaten van de presidentsverkiezingen (CGVS 2, p. 17). U verklaart echter dat u na 1 maart 2008 enkel nog tweemaal betoogd heeft op Matenadaran ongeveer 1 maand voor uw vertrek midden november 2008 (CGVS 2, p. 6 & 9). Deze vaststellingen brengen de geloofwaardigheid betreffende de authenticiteit van het betreffende document en de geloofwaardigheid van uw asielverklaringen in het gedrang.

Bovendien dient gewezen te worden op een ernstige tegenstrijdigheid die werd vastgesteld in uw verklaringen, de verklaringen van uw man (V.G.) (O.V. 6.528.837), van uw dochter (R.G.) (O.V. 6.529.032) en van uw zus Anna (P.) (O.V. 6.529.028) omtrent de laatste ontmoeting met uw advocaat in Armenië. Meer bepaald verklaarde u dienaangaande dat jullie uw advocaat hebben gevraagd naar het vakantiehuis in Hovtashat te komen waar u een tiental dagen voor uw vertrek naar België verbleef (CGVS 1, p. 12; CGVS 2, p. 14). Ook uw dochter (R.G.) (O.V. 6.529.032) (CGVS dochter, p. 8 & 14) en uw zus Anna (P.) (O.V. 6.529.028) (CGVS zus, p. 8) verklaarden dat u en (V.) in het vakantiehuis bezoek hebben gehad van een advocaat. In tegenstelling tot bovenstaande verklaringen van u, uw zus en uw dochter, stelde uw man tijdens zijn eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal echter tweemaal dat het laatste contact met de advocaat plaatsvond in uw huis, op het adres Arshakunyants 44/1 appartement 9, te Erevan (CGVS 1 man, p. 6). Deze tegenstrijdigheid kan onmogelijk aan een misverstand worden toegeschreven. Immers verklaarde zowel u (CGVS 2, p. 14) als uw dochter (CGVS, p. 8 & 14) als ook uw zus (CGVS, p. 8) dat uw man bij voornoemd gesprek met de advocaat in Hovtashat aanwezig was of tenminste de advocaat heeft begroet. De vastgestelde tegenstrijdigheid is dan ook manifest. Zij is ook zwaarwichtig gezien het belang van dit gesprek met de advocaat. U gaf zelf aan dat op basis van dit gesprek de beslissing werd genomen dat u het land diende te ontvluchten (CGVS 1, p. 12). Weliswaar verklaarde uw man in zijn tweede asielgehoor dat u hem er intussen aan herinnerd heeft dat de advocaat in Hovtashat is geweest (CGVS 2 man (24.08.2010), p. 4). Deze verklaring vermag echter niet bovenstaande tegenstrijdigheid te verklaren of te weerleggen. Het kan niet aannemelijk worden genoemd dat een dermate belangrijk gesprek, waarop de ingrijpende beslissing om het land te ontvluchten is gebaseerd, verkeerd zou worden gesitueerd in tijd en plaats, zeker gezien uit uw verklaringen blijkt dat uw man wel degelijk enige communicatie heeft gehad met deze advocaat tijdens of na dit laatste gesprek. De bovengenoemde tegenstrijdigheid ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat u zeer weinig weet over de huidige locatie van de twee andere convocaties die u heeft ontvangen en die u het Commissariaat-generaal niet heeft bezorgd. Van de twee convocaties die u na eind maart 2008 ontvangen zou hebben, verklaart u dat u niet weet of u ze heeft bijgehouden en dat ze misschien nog thuis liggen (CGVS 1, p. 11 & CGVS 2, p. 10). Op de vraag waarom u de convocatie van maart 2008 wel heeft bijgehouden, antwoordt u dat het misschien bij de papieren lag, dat u geen bewaarplaats had en dat er misschien 1 thuis ligt (CGVS 2, p. 10). Deze verklaringen zijn vaag en niet afdoende. Dat u een dermate gebrek aan onduidelijkheid heeft aangaande verdere bewijsstukken van de door u luidens uw verklaringen gevreesde vervolging, is niet aannemelijk.

Voor zover u vreest dat u vervolgd wordt omwille van uw aanwezigheid op de betogingen in Erevan naar aanleiding van de uitslag van de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008 dient het volgende opgemerkt te worden. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat, in het kader van de presidentsverkiezingen van 2008, er tijdens de kiescampagne druk werd uitgeoefend op opposanten en dat er sporadisch arrestaties waren, maar dat de campagne door de band rustig verliep; dat er op de kiesdag meldingen waren van intimidatie en zelfs geweld ten aanzien van vertrouwenspersonen van de oppositie; dat bij de daaropvolgende evenementen van maart 2008 hardhandig werd opgetreden tegen manifestanten en dat tegen een aantal personen een rechtszaak werd aangespannen. Er hebben zich in deze periode dus ernstige feiten die vervolging kunnen uitmaken, voorgedaan. In tussentijd is de situatie echter geëvolueerd. Afgezien van de twee gezochte personen die in de informatie worden vermeld, zijn alle personen die de autoriteiten willen vervolgen in het kader van deze evenementen reeds gearresteerd. Voor personen met uw profiel, met name een sympathisant van Levon Ter-Petrossian die deelgenomen heeft aan de betogingen in Erevan naar aanleiding van de uitslagen van de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008, blijkt uit de informatie dat ze wel druk kunnen ervaren vanwege de autoriteiten, maar dat er actueel geen gegronde vrees voor vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofd geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u aangebrachte documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw geboorteakte, uw rijbewijs, uw toegangkaart tot de bank, een kopie van uw geboorteakte, een kaart voor gratis openbaar vervoer, de overlijdensakte van uw eerste man, een document dat u bepaalde

korting geeft omwille van de dood van uw eerste man, de overlijdensakten van uw vader en moeder en de rijbewijzen van uw dochter en zus bevatten louter persoonsgegevens en kunnen aldus deze conclusie niet wijzigen. De oproepingsbrief van de politie bewijst dat u opgeroepen werd op 21 maart 2008 om zich op 25 maart 2008 aan te melden bij de politie. Het document bevat geen verdere informatie aangaande de reden waarom of de hoedanigheid waarin u werd opgeroepen. Bijgevolg vermag dit document niets van bovenstaande vaststellingen te weerleggen. Het document dat u van de advocaat in Armenië gekregen heeft, werd hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing in hoofde van derde verzoekende partij, mevrouw Anna P., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Armeens staatsburger van Armeense origine te zijn. Op 16 november 2009 heeft u uw land van herkomst verlaten en op 17 november 2009 heeft u in België asiel aangevraagd. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw zus Anahit (P.) (O.V. 6.528.837) werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt.

In Armenië woonde u op hetzelfde adres als uw zus, Anahit (P.) (O.V. 6.528.837). U bent vertrokken omdat uw zus dacht dat u ook gevaar liep in het kader van haar vervolgingsprobleem omwille van haar politieke activiteiten.

U bent in het bezit van uw geboorteakte, uw rijbewijs, uw diploma economie en uw diploma kapper.

B. Motivering

U verklaarde dat alle redenen voor uw asielaanvraag gelinkt zijn aan de problemen van uw zus, Anahit (P.) O.V. 6.528.837 (CGVS, p. 11-12). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw zus, Anahit (P.) (O.V. 6.528.837) de beslissing is genomen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw zus werd als volgt gemotiveerd:

"Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat u uw vluchtroute niet aannemelijk heeft kunnen maken. Op 16 november 2009 bent u samen met uw echtgenoot, uw dochter en uw zus van Erevan naar Parijs gevlogen onder begeleiding van een passeur (CGVS 1 (19.07.2010), p. 12 & CGVS 2 (24.08.2010), p.17). U verklaart gereisd te hebben met een vals paspoort dat u niet in uw handen heeft gehad (CGVS 1, p. 10). Voor dit vals paspoort heeft u foto's moeten afgeven, maar van de gegevens die erin stonden, weet u niets (CGVS 1, p. 10-11). Er zijn geen afspraken gemaakt met de passeur in geval van controle (CGVS 1, p. 13). Bij de aankomst in Parijs heeft u geen enkele controle gehad (CGVS 1, p. 13). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaars/passeurs, is het onwaarschijnlijk dat uw passeur met zijn klant geen afspraken heeft gemaakt wat er gezegd diende te worden in geval van controle en dat hij zijn klant niet op de hoogte heeft gebracht van het soort documenten dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Deze vaststellingen leiden er dan ook toe geen geloof te hechten aan de door u gedane verklaringen aangaande de uw inreis met valse documenten in de Europese Unie. Deze vaststellingen doen alvast afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

In het bijzonder zijn deze vaststellingen zwaarwichtig omdat zij het vermoeden scheppen dat u een internationaal paspoort verborgen houdt voor de Belgische asielinstanties. Bevestiging van dit vermoeden wordt gevonden in de vaststelling dat u er niet in slaagt aannemelijk te maken waarom uw dochter (R.G.) (O.V. 6.529.032) (CGVS dochter, p. 6-7) en uw zus Anna (P.) (O.V. 6.529.028) (CGVS zus, p. 6-7), die beiden verklaarden dat hun paspoorten nog thuis in Armenië lagen, niet in staat bleken deze paspoorten aan de Belgische asieldiensten te doen geworden, ondanks het expliciet verzoek hiertoe van het Commissariaat-generaal. In hun eerste asielgehoor hadden uw dochter (CGVS dochter, p. 7 & 16) alsook uw zus (CGVS zus, p. 7 & 15) zich nog bereid verklaard te zullen proberen hun paspoorten te bezorgen aan het Commissariaat-generaal. Tijdens uw tweede gehoor door het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat deze paspoorten niet kunnen opgestuurd worden omdat een vriend van u bang is om naar uw appartement terug te gaan, en dit aangezien de

buurman tegen uw vriend had gezegd dat u er nog altijd werd gezocht (CGVS 2, p. 2). Deze poging tot uitleg overtuigt niet. Immers is het opvallend dat diezelfde vriend in uw appartement de convocaties heeft opgehaald die later is toegestuurd naar het Commissariaat-generaal en die is toegevoegd aan het administratief dossier (CGVS 2, p. 2). Welnu, de verzending per fax van deze convocaties is gebeurd daags na het eerste asielgehoor door het Commissariaat-generaal van uw dochter (R.) en van uw zus Anna (P.), asielgehoor waarin zij zich bereid hadden verklaard een poging te ondernemen om hun paspoorten van thuis te laten overbrengen naar België. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u de Armeense paspoorten van uw reisgenoten en u bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig ondermijnd.

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat u de door u verklaarde vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft kunnen maken. U verklaart dat u beschuldigd wordt van het slaan van een politieagent op het Operaplein op 1 maart 2008 (CGVS 1, p. 5 & CGVS 2, p. 10-11). Ter staving van deze verklaring legt u een document voor dat u gekregen heeft van uw advocaat in Armenië (CGVS 1, p. 7 & CGVS 2, p. 16). Er dient echter opgemerkt te worden dat u onaannemelijk weinig weet over de inhoud van het betreffende document en over het tijdstip waarop u het document ontvangen heeft. U verklaart immers dat dit document stelt dat u wordt gezocht en op de vlucht bent sinds de gebeurtenissen van 1 maart 2008 (CGVS 2, p. 16). Eerst verklaart u dat het document stelt dat u door de politie gezocht wordt omdat u een politieman heeft geslagen (CGVS 2, p. 16). Even later verklaart u dat dit niet op het betreffende document staat (CGVS 2, p. 16). Uit de vertaling van het document blijkt echter dat nergens hierin vermeld wordt dat u op de vlucht bent, of dat u een politieagent heeft geslagen. U weet niet of er in het document een bepaald wetsartikel wordt genoemd waarvoor u vervolgd wordt (CGVS 2, p. 16). Nochtans blijkt uit de vertaling van het document dat er een strafzaak tegen u is ingesteld op basis van artikel 301 (CGVS, p. 17). Daarbij dient het opvallend te worden genoemd dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat het genoemde wetsartikel 301 van het Armeense strafwetboek niet eens handelt over het slaan van een politieagent. Redelijkerwijze kan er van een asielzoeker verwacht worden dat hij de inhoud kent van documenten die hij aanvoert als bewijs voor zijn problemen. Vervolgens, u weet eveneens niet van welke instantie uw advocaat dit document heeft gekregen (CGVS 2, p. 17). U herinnert zich niet wanneer u dit document van uw advocaat heeft gekregen en weet niet of u dit document gekregen heeft tijdens 1 van zijn bezoeken in het vakantiehuis in Hovtashat of in jullie huis in Erevan (CGVS 2, p. 16). Bovendien dient opgemerkt te worden dat het document stelt dat u aanwezig was op de betogingen van 1 en 2 maart 2008 tegen de resultaten van de presidentsverkiezingen (CGVS 2, p. 17). U verklaart echter dat u na 1 maart 2008 enkel nog tweemaal betoogd heeft op Matenadaran ongeveer 1 maand voor uw vertrek midden november 2008 (CGVS 2, p. 6 & 9). Deze vaststellingen brengen de geloofwaardigheid betreffende de authenticiteit van het betreffende document en de geloofwaardigheid van uw asielverklaringen in het gedrang.

Bovendien dient gewezen te worden op een ernstige tegenstrijdigheid die werd vastgesteld in uw verklaringen, de verklaringen van uw man (V.G.) (O.V. 6.528.837), van uw dochter (R.G.) (O.V. 6.529.032) en van uw zus (Anna P.) (O.V. 6.529.028) omtrent de laatste ontmoeting met uw advocaat in Armenië. Meer bepaald verklaarde u dienaangaande dat jullie uw advocaat hebben gevraagd naar het vakantiehuis in Hovtashat te komen waar u een tiental dagen voor uw vertrek naar België verbleef (CGVS 1, p. 12; CGVS 2, p. 14). Ook uw dochter (R.G.) (O.V. 6.529.032) (CGVS dochter, p. 8 & 14) en uw zus Anna (P.) (O.V. 6.529.028) (CGVS zus, p. 8) verklaarden dat u en (V.) in het vakantiehuis bezoek hebben gehad van een advocaat. In tegenstelling tot bovenstaande verklaringen van u, uw zus en uw dochter, stelde uw man tijdens zijn eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal echter tweemaal dat het laatste contact met de advocaat plaatsvond in uw huis, op het adres Arshakunyants 44/1 appartement 9, te Erevan (CGVS 1 man, p. 6). Deze tegenstrijdigheid kan onmogelijk aan een misverstand worden toegeschreven. Immers verklaarde zowel u (CGVS 2, p. 14) als uw dochter (CGVS, p. 8 & 14) als ook uw zus (CGVS, p. 8) dat uw man bij voornoemd gesprek met de advocaat in Hovtashat aanwezig was of tenminste de advocaat heeft begroet. De vastgestelde tegenstrijdigheid is dan ook manifest. Zij is ook zwaarwichtig gezien het belang van dit gesprek met de advocaat. U gaf zelf aan dat op basis van dit gesprek de beslissing werd genomen dat u het land diende te ontvluchten (CGVS 1, p. 12). Weliswaar verklaarde uw man in zijn tweede asielgehoor dat u hem er intussen aan herinnerd heeft dat de advocaat in Hovtashat is geweest (CGVS 2 man (24.08.2010), p. 4). Deze verklaring vermag echter niet bovenstaande tegenstrijdigheid te verklaren of te weerleggen. Het kan niet aannemelijk worden genoemd dat een dermate belangrijk gesprek, waarop de ingrijpende beslissing om het land te ontvluchten is gebaseerd, verkeerd zou worden gesitueerd in tijd en plaats, zeker gezien uit uw verklaringen blijkt dat uw man wel degelijk enige communicatie heeft gehad met

deze advocaat tijdens of na dit laatste gesprek. De bovengenoemde tegenstrijdigheid ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat u zeer weinig weet over de huidige locatie van de twee andere convocaties die u heeft ontvangen en die u het Commissariaat-generaal niet heeft bezorgd. Van de twee convocaties die u na eind maart 2008 ontvangen zou hebben, verklaart u dat u niet weet of u ze heeft bijgehouden en dat ze misschien nog thuis liggen (CGVS 1, p. 11 & CGVS 2, p. 10). Op de vraag waarom u de convocatie van maart 2008 wel heeft bijgehouden, antwoordt u dat het misschien bij de papieren lag, dat u geen bewaarplaats had en dat er misschien 1 thuis ligt (CGVS 2, p. 10). Deze verklaringen zijn vaag en niet afdoende. Dat u een dermate gebrek aan onduidelijkheid heeft aangaande verdere bewijsstukken van de door u luidens uw verklaringen gevreesde vervolging, is niet aannemelijk.

Voor zover u vreest dat u vervolgd wordt omwille van uw aanwezigheid op de betogingen in Erevan naar aanleiding van de uitslag van de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008 dient het volgende opgemerkt te worden. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat, in het kader van de presidentsverkiezingen van 2008, er tijdens de kiescampagne druk werd uitgeoefend op opposanten en dat er sporadisch arrestaties waren, maar dat de campagne door de band rustig verliep; dat er op de kiesdag meldingen waren van intimidatie en zelfs geweld ten aanzien van vertrouwenspersonen van de oppositie; dat bij de daaropvolgende evenementen van maart 2008 hardhandig werd opgetreden tegen manifestanten en dat tegen een aantal personen een rechtszaak werd aangespannen. Er hebben zich in deze periode dus ernstige feiten die vervolging kunnen uitmaken, voorgedaan. In tussentijd is de situatie echter geëvolueerd. Afgezien van de twee gezochte personen die in de informatie worden vermeld, zijn alle personen die de autoriteiten willen vervolgen in het kader van deze evenementen reeds gearresteerd. Voor personen met uw profiel, met name een sympathisant van Levon Ter-Petrossian die deelgenomen heeft aan de betogingen in Erevan naar aanleiding van de uitslagen van de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008, blijkt uit de informatie dat ze wel druk kunnen ervaren vanwege de autoriteiten, maar dat er actueel geen gegronde vrees voor vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u aangebrachte documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw geboorteakte, uw rijbewijs, uw toegangkaart tot de bank, een kopie van uw geboorteakte, een kaart voor gratis openbaar vervoer, de overlijdensakte van uw eerste man, een document dat u bepaalde korting geeft omwille van de dood van uw eerste man, de overlijdensakten van uw vader en moeder en de rijbewijzen van uw dochter en zus bevatten louter persoonsgegevens en kunnen aldus deze conclusie niet wijzigen. De oproepingsbrief van de politie bewijst dat u opgeroepen werd op 21 maart 2008 om zich op 25 maart 2008 aan te melden bij de politie. Het document bevat geen verdere informatie aangaande de reden waarom of de hoedanigheid waarin u werd opgeroepen. Bijgevolg vermag dit document niets van bovenstaande vaststellingen te weerleggen. Het document dat u van de advocaat in Armenië gekregen heeft, werd hierboven reeds besproken."

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (uw geboorteakte en uw militair boekje) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen beïnvloeden. Uw geboorteakte en uw militair boekje bevatten immers louter persoonsgegevens en kunnen aldus deze conclusie niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing in hoofde van vierde verzoekende partij, mevrouw R.G., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Armeens staatsburger van Armeense origine te zijn. Op 16 november 2009 heeft u uw land van herkomst verlaten. Op 17 november 2009 heeft u in België asiel aangevraagd. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw moeder Anahit (P.) (O.V. 6.528.837) werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt.

Na 20 maart 2008 heeft u een convocatie, gericht aan uw moeder, in ontvangst genomen van de wijkagent. Uw moeder was immers niet thuis en u woonde op hetzelfde adres als uw moeder. De wijkagent heeft u toen schrik aangejaagd. Uitgezonderd het ontvangen van de eerder

vernoemde convocaties heeft u geen andere problemen in Armenië gehad. Alle redenen die u ertoe hebben aangezet een asielaanvraag in te dienen, zijn gelinkt aan de problemen van uw moeder. U bent in het bezit van uw geboorteakte, uw rijbewijs en een aanwezigheidsbewijs van de lessen.

B. Motivering

U verklaarde dat alle redenen voor uw asielaanvraag gelinkt zijn aan de problemen van uw moeder, Anahit (P.) (O.V. 6.528.837) (CGVS, p. 13). Uitgezonderd de problemen met de wijkagent die u schrik aanjoeg in verband met de door u ontvangen convocaties voor uw moeder verklaarde u zelf geen problemen te hebben (CGVS, p. 13). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw moeder de beslissing is genomen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omwille van het ongegronde en bedrieglijke karakter van haar asielmotieven, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw moeder werd als volgt gemotiveerd:

"Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat u uw vluchtroute niet aannemelijk heeft kunnen maken. Op 16 november 2009 bent u samen met uw echtgenoot, uw dochter en uw zus van Erevan naar Parijs gevlogen onder begeleiding van een passeur (CGVS 1 (19.07.2010), p. 12 & CGVS 2 (24.08.2010), p.17). U verklaart gereisd te hebben met een vals paspoort dat u niet in uw handen heeft gehad (CGVS 1, p. 10). Voor dit vals paspoort heeft u foto's moeten afgeven, maar van de gegevens die erin stonden, weet u niets (CGVS 1, p. 10-11). Er zijn geen afspraken gemaakt met de passeur in geval van controle (CGVS 1, p. 13). Bij de aankomst in Parijs heeft u geen enkele controle gehad (CGVS 1, p. 13). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaars/passeurs, is het onwaarschijnlijk dat uw passeur met zijn klant geen afspraken heeft gemaakt wat er gezegd diende te worden in geval van controle en dat hij zijn klant niet op de hoogte heeft gebracht van het soort documenten dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Deze vaststellingen leiden er dan ook toe geen geloof te hechten aan de door u gedane verklaringen aangaande de uw inreis met valse documenten in de Europese Unie. Deze vaststellingen doen alvast afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

In het bijzonder zijn deze vaststellingen zwaarwichtig omdat zij het vermoeden scheppen dat u een internationaal paspoort verborgen houdt voor de Belgische asielinstanties. Bevestiging van dit vermoeden wordt gevonden in de vaststelling dat u er niet in slaagt aannemelijk te maken waarom uw dochter (R.G.) (O.V. 6.529.032) (CGVS dochter, p. 6-7) en uw zus Anna (P.) (O.V. 6.529.028) (CGVS zus, p. 6-7), die beiden verklaarden dat hun paspoorten nog thuis in Armenië lagen, niet in staat bleken deze paspoorten aan de Belgische asieldiensten te doen geworden, ondanks het expliciet verzoek hiertoe van het Commissariaat-generaal. In hun eerste asielgehoor hadden uw dochter (CGVS dochter, p. 7 & 16) alsook uw zus (CGVS zus, p. 7 & 15) zich nog bereid verklaard te zullen proberen hun paspoorten te bezorgen aan het Commissariaat-generaal. Tijdens uw tweede gehoor door het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat deze paspoorten niet kunnen opgestuurd worden omdat een vriend van u bang is om naar uw appartement terug te gaan, en dit aangezien de buurman tegen uw vriend had gezegd dat u er nog altijd werd gezocht (CGVS 2, p. 2). Deze poging tot uitleg overtuigt niet. Immers is het opvallend dat diezelfde vriend in uw appartement de convocaties heeft opgehaald die later is toegestuurd naar het Commissariaat-generaal en die is toegevoegd aan het administratief dossier (CGVS 2, p. 2). Welnu, de verzending per fax van deze convocaties is gebeurd daags na het eerste asielgehoor door het Commissariaat-generaal van uw dochter (R.) en van uw zus Anna (P.), asielgehoor waarin zij zich bereid hadden verklaard een poging te ondernemen om hun paspoorten van thuis te laten overbrengen naar België. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u de Armeense paspoorten van uw reisgenoten en u bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig ondermijnd.

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat u de door u verklaarde vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft kunnen maken. U verklaart dat u beschuldigd wordt van het slaan van een politieagent op het Operaplein op 1 maart 2008 (CGVS 1, p. 5 & CGVS 2, p. 10-11). Ter staving van deze verklaring legt u een document voor dat u gekregen heeft van uw advocaat in Armenië (CGVS 1, p. 7 & CGVS 2, p. 16). Er dient echter opgemerkt te worden dat u onaannemelijk weinig weet over de inhoud van het betreffende document en over het tijdstip waarop u het document ontvangen heeft. U verklaart immers dat dit document stelt dat u wordt gezocht en op de vlucht bent sinds de gebeurtenissen van 1 maart 2008 (CGVS 2, p. 16). Eerst verklaart u dat het document stelt dat u door

de politie gezocht wordt omdat u een politieman heeft geslagen (CGVS 2, p. 16). Even later verklaart u dat dit niet op het betreffende document staat (CGVS 2, p. 16). Uit de vertaling van het document blijkt echter dat nergens hierin vermeld wordt dat u op de vlucht bent, of dat u een politieagent geeft geslagen. U weet niet of er in het document een bepaald wetsartikel wordt genoemd waarvoor u vervolgd wordt (CGVS 2, p. 16). Nochtans blijkt uit de vertaling van het document dat er een strafzaak tegen u is ingesteld op basis van artikel 301 (CGVS, p. 17). Daarbij dient het opvallend te worden genoemd dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat het genoemde wetsartikel 301 van het Armeens strafwetboek niet eens handelt over het slaan van een politieagent. Redelijkerwijze kan er van een asielzoeker verwacht worden dat hij de inhoud kent van documenten die hij aanvoert als bewijs voor zijn problemen. Vervolgens, u weet eveneens niet van welke instantie uw advocaat dit document heeft gekregen (CGVS 2, p. 17). U herinnert zich niet wanneer u dit document van uw advocaat heeft gekregen en weet niet of u dit document gekregen heeft tijdens 1 van zijn bezoeken in het vakantiehuis in Hovtashat of in jullie huis in Erevan (CGVS 2, p. 16). Bovendien dient opgemerkt te worden dat het document stelt dat u aanwezig was op de betogingen van 1 en 2 maart 2008 tegen de resultaten van de presidentsverkiezingen (CGVS 2, p. 17). U verklaart echter dat u na 1 maart 2008 enkel nog tweemaal betoogd heeft op Matenadaran ongeveer 1 maand voor uw vertrek midden november 2008 (CGVS 2, p. 6 & 9). Deze vaststellingen brengen de geloofwaardigheid betreffende de authenticiteit van het betreffende document en de geloofwaardigheid van uw asielverklaringen in het gedrang.

Bovendien dient gewezen te worden op een ernstige tegenstrijdigheid die werd vastgesteld in uw verklaringen, de verklaringen van uw man (V.G.) (O.V. 6.528.837), van uw dochter (R.G.) (O.V. 6.529.032) en van uw zus (Anna P.) (O.V. 6.529.028) omtrent de laatste ontmoeting met uw advocaat in Armenië. Meer bepaald verklaarde u dienaangaande dat jullie uw advocaat hebben gevraagd naar het vakantiehuis in Hovtashat te komen waar u een tiental dagen voor uw vertrek naar België verbleef (CGVS 1, p. 12; CGVS 2, p. 14). Ook uw dochter (R.G.) (O.V. 6.529.032) (CGVS dochter, p. 8 & 14) en uw zus Anna (P.) (O.V. 6.529.028) (CGVS zus, p. 8) verklaarden dat u en (V.) in het vakantiehuis bezoek hebben gehad van een advocaat. In tegenstelling tot bovenstaande verklaringen van u, uw zus en uw dochter, stelde uw man tijdens zijn eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal echter tweemaal dat het laatste contact met de advocaat plaatsvond in uw huis, op het adres Arshakunyants 44/1 appartement 9, te Erevan (CGVS 1 man, p. 6). Deze tegenstrijdigheid kan onmogelijk aan een misverstand worden toegeschreven. Immers verklaarde zowel u (CGVS 2, p. 14) als uw dochter (CGVS, p. 8 & 14) als ook uw zus (CGVS, p. 8) dat uw man bij voornoemd gesprek met de advocaat in Hovtashat aanwezig was of tenminste de advocaat heeft begroet. De vastgestelde tegenstrijdigheid is dan ook manifest. Zij is ook zwaarwichtig gezien het belang van dit gesprek met de advocaat. U gaf zelf aan dat op basis van dit gesprek de beslissing werd genomen dat u het land diende te ontvluchten (CGVS 1, p. 12). Weliswaar verklaarde uw man in zijn tweede asielgehoor dat u hem er intussen aan herinnerd heeft dat de advocaat in Hovtashat is geweest (CGVS 2 man (24.08.2010), p. 4). Deze verklaring vermag echter niet bovenstaande tegenstrijdigheid te verklaren of te weerleggen. Het kan niet aannemelijk worden genoemd dat een dermate belangrijk gesprek, waarop de ingrijpende beslissing om het land te ontvluchten is gebaseerd, verkeerd zou worden gesitueerd in tijd en plaats, zeker gezien uit uw verklaringen blijkt dat uw man wel degelijk enige communicatie heeft gehad met deze advocaat tijdens of na dit laatste gesprek. De bovengenoemde tegenstrijdigheid ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat u zeer weinig weet over de huidige locatie van de twee andere convocaties die u heeft ontvangen en die u het Commissariaat-generaal niet heeft bezorgd. Van de twee convocaties die u na eind maart 2008 ontvangen zou hebben, verklaart u dat u niet weet of u ze heeft bijgehouden en dat ze misschien nog thuis liggen (CGVS 1, p. 11 & CGVS 2, p. 10). Op de vraag waarom u de convocatie van maart 2008 wel heeft bijgehouden, antwoordt u dat het misschien bij de papieren lag, dat u geen bewaarplaats had en dat er misschien 1 thuis ligt (CGVS 2, p. 10). Deze verklaringen zijn vaag en niet afdoende. Dat u een dermate gebrek aan onduidelijkheid heeft aangaande verdere bewijsstukken van de door u luidens uw verklaringen gevreesde vervolging, is niet aannemelijk.

Voor zover u vreest dat u vervolgd wordt omwille van uw aanwezigheid op de betogingen in Erevan naar aanleiding van de uitslag van de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008 dient het volgende opgemerkt te worden. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat, in het kader van de presidentsverkiezingen van 2008, er tijdens de kiescampagne druk werd uitgeoefend op opposanten en dat er sporadisch arrestaties waren, maar dat de campagne door de band rustig verliep; dat er op de kiesdag meldingen waren van intimidatie en zelfs geweld ten aanzien van vertrouwenspersonen van de oppositie; dat bij de daaropvolgende evenementen van maart 2008 hardhandig werd opgetreden tegen manifestanten en dat tegen een aantal personen een rechtszaak werd aangespannen. Er hebben zich

in deze periode dus ernstige feiten die vervolging kunnen uitmaken, voorgedaan. In tussentijd is de situatie echter geëvolueerd. Afgezien van de twee gezochte personen die in de informatie worden vermeld, zijn alle personen die de autoriteiten willen vervolgen in het kader van deze evenementen reeds gearresteerd. Voor personen met uw profiel, met name een sympathisant van Levon Ter-Petrossian die deelgenomen heeft aan de betogingen in Erevan naar aanleiding van de uitslagen van de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008, blijkt uit de informatie dat ze wel druk kunnen ervaren vanwege de autoriteiten, maar dat er actueel geen gegronde vrees voor vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Bovenstaande vastellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u aangebrachte documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw geboorteakte, uw rijbewijs, uw toegangskaart tot de bank, een kopie van uw geboorteakte, een kaart voor gratis openbaar vervoer, de overlijdensakte van uw eerste man, een document dat u bepaalde korting geeft omwille van de dood van uw eerste man, de overlijdensakten van uw vader en moeder en de rijbewijzen van uw dochter en zus bevatten louter persoonsgegevens en kunnen aldus deze conclusie niet wijzigen. De oproepingsbrief van de politie bewijst dat u opgeroepen werd op 21 maart 2008 om zich op 25 maart 2008 aan te melden bij de politie. Het document bevat geen verdere informatie aangaande de reden waarom of de hoedanigheid waarin u werd opgeroepen. Bijgevolg vermag dit document niets van bovenstaande vaststellingen te weerleggen. Het document dat u van de advocaat in Armenië gekregen heeft, werd hierboven reeds besproken."

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (uw geboorteakte en uw militair boekje) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen beïnvloeden. Uw geboorteakte en uw militair boekje bevatten immers louter persoonsgegevens en kunnen aldus deze conclusie niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel werpen verzoekende partijen een schending op van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli van 1951, evenals de schending van de materiële motiveringsplicht. De motieven van de bestreden beslissingen zouden gekenmerkt worden door een aantal beoordelings- en inschattingfouten.

Verzoekende partijen betwisten dat zij hun Armeense paspoorten zouden achterhouden. De paspoorten van eerste en tweede verzoekende partij zouden in Armenië door de politie zijn afgenomen. Deze van derde en vierde verzoekende partij zouden zich nog thuis in Armenië bevinden, maar verzoekende partijen merken op het dat niet eenvoudig is om deze te laten overkomen.

Verzoekende partijen menen dat het document van de onderkolonel van de plaatselijke politie bewijst dat tweede verzoekende partij, Annahit P., werd vervolgd omwille van de deelname aan de protestactiviteiten. Verzoekende partijen benadrukken ook dat zij geen juriste is en dus ook niet kon weten wat de precieze inhoud van artikel 301 van het Strafwetboek was.

Volgens verzoekende partijen stelt het document van de onderkolonel van de plaatselijke politie niet expliciet dat Annahit P. deelnam aan de acties op 1 en 2 maart maar wel dat zij aanwezig was - eventueel gedurende een dag - op deze manifestatie die twee dagen duurde.

Eerste verzoekende partij meent voorts dat de aangehaalde tegenstrijdigheid over het contact met de advocaat niet ernstig is. Tijdens het eerste gehoor zou het hem immers zijn ontgaan dat hij de advocaat voor het laatst ontmoette in het vakantiehuis. Hij zou dit enkel hebben rechtgezet tijdens het tweede gehoor. Hij benadrukt ook dat hij de man toen slechts vluchtig begroette. Het eigenlijke gesprek zou hebben plaatsgevonden tussen Anna P. en de advocaat. Verzoekende partijen zijn van oordeel dat het geen ernstige tegenstrijdigheid betreft die de geloofwaardigheid van hun verklaringen in het gedrang zou brengen.

2.1.2. Verzoekende partijen dienen aan te tonen dat er in hunnen hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat hun vrees actueel is hetgeen betekent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van haar beslissing (artikel 48/5, §3, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de

verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet); zie ook: RvS 26 september 2008, nr. 186.532; J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 74-75). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium “gegronde vrees voor vervolging” het wezenlijke is. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees van de verzoekende partijen moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hun aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354).

Verzoekende partijen baseren hun voorgehouden vrees voor vervolging op de problemen die tweede verzoekende partij, Annahit P., zou hebben ondervonden omwille van haar betrokkenheid bij de protestacties naar aanleiding van de presidentsverkiezingen van februari 2008 in hun land van herkomst.

Daargelaten de vraag naar de geloofwaardigheid van de aangevoerde problemen, moet worden vastgesteld dat de huidige situatie in Armenië van dien aard is dat personen met een dergelijk profiel geen vervolging dienen te vrezen. Deze bevinding is gestoeld op de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (Cedoca, subject related briefing van 23 juni 2010: “*Armenië, Situatie van de oppositie in de context van de gebeurtenissen van februari/maart 2008 en de gevolgen ervan*”, stuk 15 van het administratief dossier) waaruit blijkt dat personen die in het kader van de verkiezingen van 19 februari 2008 werden gearresteerd inmiddels - behoudens welbepaalde uitzonderingen - werden vrijgelaten. Voorts blijkt uit deze informatie dat sinds de aantreding van president Sargsyan de autoriteiten niet meer geneigd zijn om mensen om politieke redenen aan te houden. Sindsdien hebben diverse politieke acties van de oppositie plaatsgevonden zoals petitie en een herdenkingsmeeting, en werd een amnestiewet door het parlement aangenomen op 19 juni 2009. Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten bevestigen unaniem dat personen met verzoekers voorgehouden profiel, i.e. sympathisant van de oppositie zonder leidinggevende functie, geen risico lopen op enige vorm van vervolging.

Verzoekende partijen weerleggen voormelde informatie, die door hen gekend is en waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich gesteund heeft, niet. Zij brengen geen enkele indicatie bij waaruit zou blijken dat deze informatie niet correct zou zijn, noch dat zij gezocht worden in hun land van herkomst.

In het kader van de devolutieve kracht van het onderhavige beroep volstaat het voorgaande om te besluiten dat in hoofde van verzoekende partijen geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking kan worden genomen.

2.2. Het verzoekschrift ontwikkelt geen argumenten inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Ook wat betreft deze status ligt de bewijslast bij verzoekende partijen. In het licht van de hierboven beschreven actuele situatie in Armenië tonen zij niet aan een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoekende partijen kunnen niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komen niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER